

Щоб Ти Сказав?

TESLENKO

Щоб ти сказав людині
Якої вже немає?
Чи плакав би, зустрівши її на вокзалі?
Віддавав би ти за неї усі свої медалі?
Чи просто би сидів у самотній залі?
Щоб ти сказав людині
Якої вже немає?
Чи жартував би жарти свої невдалі?
Не відпускав би руку на відстані тривалі?
Навчився б цінувати і не бігти далі?

Втрати, втрати, трапляються в кожного в житті
І як не здати?
Лиш треба вставати і далі йти
В якийсь момент ти розумієш, що за двох лиш ти
Шукатимеш знайомі руки, та їх не знайти

І скоєнні мною помилки
Ведуть між собою поєдинки
На згадку тепер лише знімки
Немов чорно-білі картинки
Нестача твоєї підтримки
І мною забуті хвилинки
У моїй душі тепер дірки
За ті необдумані вчинки

Щоб ти сказав людині
Якої вже немає?
Чи плакав би, зустрівши її на вокзалі?
Віддавав би ти за неї усі свої медалі?
Чи просто би сидів у самотній залі?
Щоб ти сказав людині
Якої вже немає?
Чи жартував би жарти свої невдалі?
Не відпускав би руку на відстані тривалі?
Навчився б цінувати і не бігти далі?

Привіт
Ну як там на небі?
Я дуже сумую, не вистачить слів
Ти знаєш бракує тут тебе
І сказати важливе, на жаль, я не встиг

Лиш спогади гріють тепер мою душу
Частинки живого у ній
І наше життя я за двох прожить мушу
У світі де вже нема мрій

Єдине, що зараз мене тут тримає
Обіцянка жити тобі
Для інших воно все ж триває
Для мене воно наче сніг у вогні

І хай в час останній тебе я побачу
І знову почую твій сміх
Я маю надію, мене ти пробачиш
За те що тебе не зберіг

Щоб ти сказав людині
Якої вже немає?
Чи плакав би, зустрівши її на вокзалі?
Віддавав би ти за неї усі свої медалі?
Чи просто би сидів у самотній залі?
Щоб ти сказав людині
Якої вже немає?
Чи жартував би жарти свої невдалі?
Не відпускав би руку на відстані тривалі?
Навчився б цінувати і не бігти далі?